

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6XCdo/37/2016
Identifikačné číslo spisu: 1212224963
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1212224963.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o 285,64 eur, vedenej Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 17C/191/2012, o dovolaniach žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. decembra 2015 sp. zn. 3Co/20/2015, 3Co/21/2015 a 3Co/22/2015 takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „prvostupňový súd“) z 13. novembra 2014 č. k. 17C/191/2012-97 (ktorým došlo k zamietnutiu návrhu žalobkyne na prerušenie konania i žaloby a k nepriznaniu náhrady trov konania žalovanej), II. rovnako naložil s uzneseniami prvostupňového súdu z 10. októbra 2013 č. k. 17C/191/2012-53 a z 15. decembra 2014 č. k. 17C/191/2012-124 (z ktorých tým prvým bolo rozhodnuté o nevrátení žalobkyni súdneho poplatku za námietku zaujatosti, druhým potom o uložení žalobkyni povinnosti zaplatiť súdny poplatok 20 eur za odvolanie proti rozsudku). V odôvodnení rozsudku sa stotožnil (pokiaľ šlo o nevrátenie poplatku za námietku zaujatosti) s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového šlo v žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava II, ktorej účel (správnejšie cieľ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), teda prikázanie veci inému súdu pre vylúčenie všetkých sudcov súdu, na ktorom konanie začalo, ale dosiahnutý nebol (k vylúčeniu došlo iba u sudkyne, v ktorej úradnom postupe v skoršom exekučnom konaní, označenom za nesprávny, sa videla tzv. škodná udalosť a naopak žiaden iný sudca vrátane sudkyne, ktorej vec požiadavky na náhradu škody pri výkone verejnej moci pripadla na prejednanie a rozhodnutie, vylúčený nebol). Za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Potvrdenie uznesenia o poplatku za odvolanie bolo potom odôvodnené jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou i zrozumiteľnosťou.

Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu, a to výlučne proti jeho čiastkovým výrokom s povahou

uznesení vo veciach súdnych poplatkov (veci vedené odvolacím súdom pod sp. zn. 3Co/21/2015 a 3Co/22/2015) podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolania s návrhom na zrušenie rozsudku odvolacieho súdu v napádanej časti i oboch uznesení prvostupňového súdu. Dovolanie týkajúce sa nevrátenia jej súdneho poplatku za námietku zaujatosti odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, resp. bol súd nesprávne obsadený; v prípade poplatku za odvolanie potom najmä odňatím jej možnosti pred súdom konať, ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Tá mala byť daná tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonnou a ústavnou úpravou.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania reprezentovaná v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 vety druhej O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolania nie sú prípustné a je potrebné ich odmietnuť.

V prípade dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu vo veci nevrátenia žalobkyňi súdneho poplatku za námietku zaujatosti ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 291/2013, 6 Cdo 417/2013, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 281/2014, 6 Cdo 301/2014, 6 Cdo 304/2014, 1 Cdo 122/2014, 3 Cdo 310/2014, 4 Cdo 229/2014 či 5 Cdo 311/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. pritom už ďalšie dôvody neuvádza s tou jedinou výnimkou, že v tejto konkrétnej veci mu samozrejme nemohlo uniknúť, že už požiadavka žalobkyne na vrátenie súdneho poplatku, ako aj všetky podania tejto účastníčky po nej nasledujúce (dovolanie z toho nevynímajúc) boli len svedectvom nechoty zmieriť sa s výsledkom skoršieho konania o príslušnej otázke, zavŕšeného uzneseniami Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2012 sp. zn. 2 Co 378/2012 a najvyššieho súdu z 19. júna 2013 sp. zn. 6 Cdo 158/2013 a takto i celkom neakceptovateľným pokusom o revíziu takýchto skorších rozhodnutí.

V prípade dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu vo veci vyrubenia súdneho poplatku za odvolanie potom ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - tu por. napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014 a 8 Cdo 265/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza (v tomto prípade doslova).

V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. januára 2015, pritom dovolací súd dodáva, že od takéhoto času (predchádzajúceho podaniu dovolaní v prejednávanej veci) je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením.

S prihliadnutím k tomu, že dovolania žalobkyne podľa § 237 ods. 1 a § 239 ods. 3 O. s. p. prípustné neboli, najvyššiemu súdu neostávalo iné, než ich podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania potom dovolací súd nerozhodoval podľa § 146 ods. 1 písm. a/ a § 243b ods. 5 vety prvej O. s. p. v spojení s § 10 a § 12 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení. U otázok urobených predmetom dovolacieho konania totiž nešlo o vzťah medzi účastníkmi konania, ale len o vzťah žalobkyne ako poplatníčky a štátu (Slovenskej republiky iba zhodou okolností vystupujúcej v tejto veci aj v procesnom postavení žalovanej). V takomto vzťahu vystupovala len jediná účastníčka konania (druhá mala status prijímateľa poplatku) a náhrada trov konania tu pojmovovo neprichádzala do úvahy. Aj keby to

tak nebolo, konanie vo veciach súdnych poplatkov je jedným z konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu, a v ktorých právo účastníkov na náhradu trov konania nevzniká zo zákona (podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). Bezvýnimочnosť zákonom ustanoveného pravidla tu spôsobuje, že súd možnosť rozhodnúť (vybrať si z aspoň dvoch protichodných možností) nemá a tzv. náhradový výrok je tak v rozhodnutí i nadbytočný.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.